

Balma del Penitent

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí de la Font Soleia
Emplaçament Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada: 892

Coordenades:

Latitud: 41.63717
Longitud: 2.02285
UTM Est (X): 418616
UTM Nord (Y): 4609954

Classificació

Número de fitxa 08120 - 392
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La part murada ha sofert un constant deteriorament i no hi ha hagut manteniment.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08119A002000030000YA
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 22/04/2021 - 07:53

Descripció

Balma murada situada entre els camins de la Font Soleia i de la Senyora. Abans d'arribar a la Paret Gran, baixar per un dissimulat corriol, a mà esquerra, tot just una vintena de metres.

La balma del Penitent són en realitat varis blocs monolítics de pedra que en desprendre's de la cinglera formaren una curiosa formació. Per un costat una llosa fa de sostre deixant una cavitat ample i oberta per ambdós costats per on s'hi pot passar dempeus. Una de les parets és totalment llisa.

Per l'altre costat, en direcció a la Castellassa de Can Torres, hi ha una segona cavitat amb el que semblen dos espais més o menys delimitats naturalment pels mateixos rocs. El bloc de pedra reposa sobre varis blocs més petits oferint un espai d'abric on només s'hi pot estar ajupit o assegut. Per la banda sud s'observa un espai totalment hermètic, reblert de pedra irregular que aïlla perfectament l'espai interior. Un cop a l'interior, s'observen altres rebliments, a la part inferior de la paret nord-oest.

A l'entrada, entre dos rocs palplantats al terra, hi ha un muret de pedra seca, realitzat amb pedres irregulars posades d'aplom, tal vegada pels caçadors, bosqueters o excursionistes. Al darrera mateix aquest mur, hi ha una banqueta improvisada amb pedra i una foguera. El sostre en aquest indret està força ennegrit pel fum. Al darrera, aprofitant un petit nínxol natural s'hi observen restes d'ampolles de plàstic i recipients de vidre.

Història

Al voltant d'aquesta cavitat hi ha una llegenda però també hi ha una història recopilada pel rector Antoni Vergés (VERGÉS:1871) que explica que el nom de la balma prové d'un tal Pere Costa, nascut a La Garriga l'any 1727 i mort a Can Pobla l'any 1816.

Segons conta el rector, en Pere fugí de casa perquè sa mare, mentre escoltaven missa li va donar una bufetada en pensar que aquest havia estat l'autor d'una grolleria. Fou acollit per una família cristiana i treballà com a jornalier a la cartoixa de Montalegre.

En arribar als 34 anys, decidí viure com a penitent al Montseny, concretament a Sant Marçal fins que s'instal·là a Sant Llorenç del Munt, en una balma entre la Font de la Soleia, la Font del Raig i dessota la Font de les Àligues.

Des d'allí, baixava fins a l'ermita de Sant Roc o a l'església de Sant Joan Baptista. Si ho desitjava, tenia un plat a taula a La Barata, a Can Torres o a Can Poble. El dia de la seva mort baixà fins a Can Poble, i fou enterrat al cementiri de Can Roure.

Bibliografia

SUADES, Ramon; SENYAL, Jordi (2020). Mapa Interactiu de Sant Llorenç del Munt i serra de l'Obac.

VERGÉS i MIRASSÓ, Anton (1871). Sant Llorens del Munt: son passat, son present y venider. Història d'aquell antiquíssim monestir. Utilíssima als ques dedicant al estudi de las antigüetets de Catalunya y en especial als vehins de les mes importants poblacions del Vallés. Llibreria religiosa den Pau Riera. Barcelona.

